

Psaltarpsalm

för nionde söndagen efter pingst

Psalm: Ps 92:5-10, 13-16
Antifon: Ps 51:8
Musik: J Martikainen

Antifon

(S)

(A,T)

(B)

Du äls-
kar san-ning i hjär-tat, lär mig då vis-het i mitt in-ner-
sta. Du glä-der mig,

6

6 Her-re, med di-na gär-ning-ar, jag jub-lar ö-ver di-na hän-ders verk. Hur sto-ra är in-te di-na verk,

11

11 Her-re, hur dju-pa di-na tan-kar! En o-för-nuf-tig man för-står det in-te, då-ren fat-tar det in-te.

17

17 När de gud-lö-sa gröns-kar som gräs och al-la för-bry-ta-re bloms-trar, går de än-då mot

21

21 e-vig un-der-gång. Men du, Her-re, är den Högs-te för e-vigt. Se di-na fi-en-der, Her-re, se, di-na

26 II

26 fi-en-der ska för - gås, al - la för - bry-ta-re sking-ras! De rätt-fär-di-ga gröns-ka-er som pal-mer, de

31

31 väx-er som ced-rar på Li-ba-non, plan - te-ra-de i Her-rens hus, gröns-kan-de på vår Guds för-går-dar.

36 I

36 Ä - ven vid hög ål - der bär, de frukt, de fro - das och gröns - kar för att för-kun - na att

40

40 Her-ren, min klip-pa, är rätt-fär-dig. Ing-en o-rätt finns i ho - nom.

44 I+II

44 Ä-ran åt Fa-dern och So-nen och den He-li-ge An-de, nu och all-tid och i e-vig-he-ters e-vig-het. A - men.

Antifon